

Klasa: 700-01/11-01/02

Urbroj: 5030109-11-1

Zagreb, 14. travnja 2011.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, te mr. sc. Zorana Pičuljana i Tatijanu Vučetić, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, travanj 2011.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću nalazi se u odredbama članka 124. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je u listopadu 2010. godine.

Ovim Prijedlogom zakona dograđuju se odredbe Zakona o Državnom sudbenom vijeću u cilju ostvarivanja i jačanja neovisnosti sudbene vlasti i usklađuju s pravnom stečevinom Europske unije. Ovim izmjenama i dopunama Zakona ujedno se ispunjavaju i mjerila o zatvaranju Poglavlja 23. Pravosuđe i temeljna prava.

Izmjenama i dopunama članka 42. Zakona o Državnom sudbenom vijeću proširuje se djelokrug Državnog sudbenog vijeća tako da Vijeće odlučuje i o imunitetu sudaca a također se i propisuje dužnost člana Vijeća da se izuzme od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, provođenja postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac odnosno jedan od kandidata ili sudaca bračni ili izvanbračni drug, srodnik u uspravnoj liniji ili drugi srodnik.

Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti, uzeti u obzir i postignute bodove na razgovoru, a na kojem se može ostvariti najviše 20 bodova i tada sastaviti prvenstva kandidata. Ovime se proširuje obveza Vijeća da sa kandidatima obavi i usmeni razgovor.

Ovim izmjenama i dopunama Zakona predlaže se proširenje stegovnih djela za koje se može stegovno kazniti sudac i to za stegovno djelo „ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike“. Također se proširuje i broj odnosno katalog stegovnih kazni koje se mogu izreći sucima za počinjena stegovna djela. Kao novina uvodi se da ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenja od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od 6 mjeseci niti dulje od 2 godine, a također se

propisuje da se može primijeniti i uvjetna osuda u slučaju razrješenja od sudačke dužnosti ako se ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje srhe kažnjavanja. Također se propisuje i mogućnost da Vijeće opozove uvjetnu osudu.

Ovim prijedlogom predlaže se da Vijeće za pojedine stegovne postupke može imenovati istražno povjerenstvo koji nisu članovi Vijeća i to iz redova sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova, koje će utvrditi činjenice i obrazložiti ih tijekom postupka pred Vijećem.

Člankom 80. stavkom 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje se izuzetak od pravila da predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva puta i to za sudove u kojima sudačku dužnosti obnaša najviše 5 sudaca. Stavkom 4. ovoga članka propisuje se da ograničenja iz stavka 2. ovoga Zakona primjenjuju se na imenovanja predsjednika sudova obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u Državnom proračunu za 2011. godinu, kao ni u 2012. i 2013. godini.

IV. RAZLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku, s obzirom da se radi o propisu koji se usklađuje s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno kojim se ispunjavaju mjerila za zatvaranje Poglavlja 23. Pravosuđe i temeljna prava.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, broj 116/2010) u članku 42. stavak 1. iza podstavka 2. dodaje se novi podstavak 3. koji glasi:

„- odlučuje o imunitetu sudaca“.

Dosadašnji podstavci od 3. do 10. postaju podstavci od 4. do 11.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavci 2., 3. i 4. koji glase:

„(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, provođenja postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štićenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.“.

Članak 2.

U članku 54. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kandidati koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu suci, osim kandidate za suce Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Vijeće.“.

Članak 3.

U članku 55. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

„(2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti i razgovora na kojem se može ostvariti najviše 20 bodova, Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.“.

Članak 4.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 20 bodova.“.

Članak 5.

U članku 62. stavku 2. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

„1. ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike“.

Dosadašnje točke od 1. do 7. postaju točke od 2. do 8.

U stavku 3. riječi: „točke 1.“ zamjenjuje se riječju: „točke 2.“

U stavku 4. riječi: „točke 2.“ zamjenjuju se riječju: „točke 3.“.

Članak 6.

U članku 63. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći slijedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jedan do tri mjeseca,
3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od četiri do šest mjeseci,
4. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od sedam do dvanaest mjeseci,
5. razrješenje od dužnosti.“

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2., 3., 4. i 5. koji glase:

„(2) Ako je sucu izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti, Vijeće može odlučiti da se izvršenje te stegovne kazne odgodi za vrijeme koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti dulje od dvije godine.

(3) Vijeće može primijeniti uvjetnu osudu razrješenja od dužnosti ako ocijeni da se i bez izvršenja te stegovne kazne može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja tj. da će sudac u daljnjem obnašanju sudačke dužnosti prestati s ponašanjem zbog kojeg mu je izrečena stegovna kazna razrješenje od dužnosti.

(4) Vijeće će opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne ako osuđeni sudac u vremenu provjeravanja počini jedno ili više stegovnih djela.

(5) Uvjetna se osuda ne može opozvati nakon što je protekla godina dana od isteka vremena provjeravanja.“

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 6., 7. i 8.

Članak 7.

Članak 64. mijenja se i glasi:

„Članak 64.

(1) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku od dvije godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(4) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku tri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(5) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 63. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona, ne može biti imenovan na drugi sud u roku četiri godine od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.“.

Članak 8.

U članku 65. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Stegovne kazne brišu se iz evidencije po službenoj dužnosti u roku od godinu dana nakon proteka rokova iz članka 64. ovoga Zakona.“.

Članak 9.

Članak 66. mijenja se i glasi:

„Članak 66.

(1) Stegovni postupak vodi Vijeće.

(2) Odluku o stegovnoj odgovornosti donosi Vijeće većinom glasova svih članova Vijeća.

(3) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

(4) Vijeće može za pojedine stegovne postupke imenovati istražno povjerenstvo iz redova sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova, koje će utvrditi činjenice i obrazložiti ih tijekom postupka pred Vijećem.“.

Članak 10.

Članak 67. mijenja se i glasi:

„Članak 67.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u sudu u kojem obnaša sudačku dužnost dužan je protiv tog suca pokrenuti stegovni postupak.

(2) Stegovni postupak iz stavka 1. ovoga članka mogu pokrenuti i ministar nadležan za poslove pravosuđa, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i sudačko vijeće.

(3) Stegovni se postupak pokreće zahtjevom ovlaštenih tužitelja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka. Ovlašteni tužitelj je stranka u postupku, a može je zastupati i osoba koju on za to ovlasti.

(4) Odmah nakon primitka zahtjeva Vijeće može odrediti istražno povjerenstvo iz redova sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova radi utvrđivanja činjenica potrebnih za donošenje odluke za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Vijeće početkom svake kalendarske godine utvrđuje listu iz redova sudaca redovnih i specijaliziranih sudova koji će provoditi radnje iz stavka 4. ovoga članka.“

Članak 11.

U članku 68. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 2. koji se mijenja i glasi:

„(2) Ako je vijeće imenovalo istražno povjerenstvo iz članka 66. stavka 4. ovoga Zakona, ono će pisano izvijestiti Vijeće o činjenicama i provedenim izvidima na kojima se temelji osnovana sumnja da je sudac ili predsjednik suda počinio stegovno djelo, a po potrebi i usmeno obrazložiti na raspravi.“

Članak 12.

U članku 80. stavku 2. iza riječi: „uzastopce“ briše se točka i dodaju riječi: „osim u sudovima s najviše pet sudaca.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Ograničenje iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.“.

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1. – ovim člankom u članku 42. Zakona o Državnom sudbenom vijeću proširuje se djelokrug Vijeća na način da Vijeće odlučuje i o imunitetu sudaca. Ovim člankom propisuje se i izuzeće člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja i razrješenja sudaca, stegovnom postupku, provođenju postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac odnosno jedan od kandidata ili sudaca bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, srodnik po uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, kao i u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika i dr. Također se propisuje obveza člana Vijeća da ako sazna da postoje razlozi za izuzeće dužan je odmah prekinuti obavljanje radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

Članak 2. – ovim člankom mijenja se stavak 1. članka 54. Zakona o Državnom sudbenom vijeću tako da kandidati koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu suci, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Ovim stavkom propisano je da se provjera znanja pred Vijećem ne odnosi na kandidate za suce Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Članak 3. – ovim člankom mijenjaju se stavci 1. i 2. članka 55. Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Ovom izmjenom mijenja se izričaj stavka 1. članka 55. ovoga Zakona tako da se propisuje se da će Vijeće kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti, a u stavku 2. propisuje se da se kod sastavljanja liste prvenstva kandidata ocjenjuje i razgovor sa kandidatom na kojem može kandidat ostvariti najviše bodova.

Članak 4. – ovim člankom mijenja se članak 56. stavak 1. ovoga Zakona tako da se propisuje da izbor za suca mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima. Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 20 bodova.

Članak 5. – ovim člankom u članku 62. stavku 2. ovoga Zakona propisuje se novo stegovno djelo „ponašanje suprotno temeljnim načelima Kodeksa sudačke etike“.

Članak 6. – ovim člankom mijenja se članak 63. kojim se propisuju stegovne kazne za počinjena stegovna djela koja se mogu izreći sucima.

Članak 7. – ovim člankom mijenja se članak 64. na način da se propisuju određena ograničenja sucu kojem je Vijeće izreklo stegovnu kaznu

Članak 8. – ovim člankom u članku 65. stavak 4. mijenja se tako da se propisuje da se stegovne kazne brišu iz evidencije po službenoj dužnosti u roku od godine dana nakon protoka rokova utvrđenih u članku 64. ovoga Zakona.

Članak 9. – ovim člankom mijenja se članak 66. Zakona o Državnom sudbenom vijeću tako da se propisuje da Vijeće za pojedine stegovne postupke može imenovati istražno povjerenstvo i to od sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova koje će utvrditi činjenice i obrazložiti ih tijekom postupka pred Vijećem.

Članak 10. – ovim člankom mijenja se članak 67. Zakona o Državnom sudbenom vijeću tako da se propisuje tko može pokrenuti stegovni postupak ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo kao i ovlaštene osobe odnosno tijelo koje može pokrenuti stegovni postupak. Nakon primitka zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka Vijeće može odrediti istražno povjerenstvo iz redova sudaca redovnih ili specijaliziranih sudova radi utvrđivanja činjenica potrebnih za donošenje odluke o pokretanju stegovnog postupka.

Članka 11. – ovim člankom propisuje se obveza istražnog povjerenstva da pisano izvijesti Vijeće o činjenicama i provedenim izvidima na kojima se temelji osnovana sumnja da je sudac ili predsjednik suda počinio stegovno djelo.

Članak 12. – ovim člankom u članku 80. stavku 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisuje se izuzetak od pravila da predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva puta i to za sudove u kojima sudačku dužnost obnaša najviše 5 sudaca. Stavkom 4. ovoga članka propisuje se da ograničenja iz stavka 2. ovoga Zakona primjenjuju se na imenovanja predsjednika sudova obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 13. – ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU**

Članak 42.

U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- provođenje postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

Članak 54.

(1) Kandidati koji su podnijeli prijave na oglas, a prvi put se kandidiraju za suca, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade pisane radnje koja predstavlja izradu cjelovitih meritornih odluka sukladno vrsti i stupnju suda na koji se imenuju utemeljenih na konkretnom spisu predmeta.

(2) Kandidati pisanu radnju izrađuju pod osobnom zaporkom.

(3) Kandidati mogu iz pisane radnje ostvariti ukupno najviše 100 bodova.

(4) Kandidati na temelju prosjeka ocjena na studiju mogu ostvariti najviše 30 bodova.

(5) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja i bodova ostvarenih prosjekom ocjena na studiju ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u pravosuđu, sposobnost za rješavanje sukoba, i donošenje odluka, osjećaj za pravdu i odgovorno obnašanje sudačke dužnosti.

(6) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.

(7) Na temelju rezultata provjere znanja, ocjena na studiju i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju.

(8) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.

(9) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka, o načinu bodovanja ocjena na studiju iz stavka 4. ovoga članka i načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 55.

(1) U postupku napredovanja, odnosno kad sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u sudu višeg stupnja, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

(2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti Vijeće izrađuje listu prvenstva kandidata.

(3) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata.

(4) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i uključuje ukupan broj bodova i bodove ostvarene po svakom od mjerila navedenim u članku 79. stavku 1. Zakona o sudovima.

Članak 56.

Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci neposredno višeg suda iz članka 27. i 28. Zakona o sudovima,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca negativnom ocjenom,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 63.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje šest mjeseci,
3. razrješenje od dužnosti.

(2) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(3) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(4) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještava se nadležno sudačko vijeće, predsjednik suda u kojem sudac obavlja dužnost i ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 64.

Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je kazna izrečena, a ako je izrečena novčana kazna, ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od tri godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je kazna izrečena.

Članak 65.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(3) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(4) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 66.

(1) Tijela stegovnog postupka su Stegovno vijeće (veliko Stegovno vijeće) i Istražno vijeće (malo Stegovno vijeće).

(2) Stegovno vijeće čine svi članovi Vijeća.

(3) Vijeće imenuje Istražno vijeće.

(4) Istražno vijeće provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice, i obrazlaže ih pred stegovnim Vijećem.

(5) Dva člana Istražnog vijeća uvijek moraju biti suci. Članovi Istražnog vijeća među sobom biraju predsjednika vijeća. Predsjednik vijeća mora biti najmanje sudac istog stupnja kao i sudac protiv kojega se vodi stegovni postupak.

(6) Stegovno vijeće odluku donosi većinom svih glasova članova Stegovnog vijeća.

(7) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 67.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u kojem obnaša sudačku dužnost dužan je protiv tog suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

(2) Zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenja stegovnog djela može podnijeti i predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sudačko vijeće te ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlaštenu podnositelj iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili osoba koju on ovlasti.

(4) Ako je do odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno obaviti istražne radnje, njih obavlja sudac kojeg određuje predsjednik Vijeća.

Članak 68.

(1) Stegovni postupak pokreće se podnošenjem zahtjeva za provođenje stegovnog postupka.

(2) Zahtjev za provođenje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, činjenični i pravni opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojega proizlazi osnovanost sumnje.

(3) Odmah nakon primitka zahtjeva Vijeće će odrediti Stegovno vijeće radi provođenja stegovnog postupka.

(4) Tijekom stegovnog postupka Stegovno vijeće može odrediti da određene izvide obavi član Stegovnog vijeća kojeg ono ovlasti.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI (NACRTA) PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM
STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE I PRAVNIM AKTIMA VIJEĆA EUROPE**

1. Tijelo državne uprave – stručni nositelj izrade (nacrt) prijedloga propisa

Ministarstvo pravosuđa

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

3. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske

a) odredba Sporazuma koja se odnosi na normativni sadržaj (nacrt) prijedloga propisa

Glava VII. (Pravosuđe i unutarnji poslovi), članak 75. (Jačanje institucija i vladavine prava).

b) prijelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma

Najkasnije 6 godina od stupanja na snagu Sporazuma.

c) u kojoj se mjeri (nacrtom) prijedloga propisa ispunjavanju obveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

d) razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma

-

e) veza s Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji

-

4. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

a) odredbe primarnih izvora prava EU

-

b) odredbe sekundarnih izvora prava EU

-

c) ostali izvori prava EU

Temeljna načela UN-a o nezavisnosti pravosuđa, 29. prosinca 1985., A/RES/40/32.

d) pravni akti Vijeća Europe

Preporuka br. R (94) 12 Odbora ministara Vijeća Europe državama članicama o neovisnosti, učinkovitosti i ulozi sudaca, usvojenoj od strane Odbora ministara dana 13. listopada 1994. na 518. sastanku zamjenika ministara.

e) razlozi za djelomičnu usklađenost odnosno neusklađenost

f) rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti (nacarta) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

-

5. Jesu li gore navedeni izvori prava EU, odnosno pravni akti Vijeća Europe, prevedeni na hrvatski jezik?

DA

6. Je li (nacrt) prijedloga propisa preveden na neki službeni jezik EU?

NE

7. Sudjelovanje konzultanata u izradi (nacarta) prijedloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

-

8. Prijedlog za izradu pročišćenog teksta propisa

-

Potpis koordinatora za Europsku uniju tijela državne uprave stručnog nositelja, datum i pečat

08. travnja 2011.

Dražer Bošnjaković

Potpis državnog tajnika Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, datum i pečat

mr. sc. Andrej Plenković